

Przedmiotowa praca poświęcona jest problematyce jawności postępowania karnego. Rozważania zawarte w rozprawie mają służyć lepszemu zrozumieniu znaczenia jawności, (zarówno wewnętrznej, jak i zewnętrznej) we współczesnym procesie karnym. Postępowanie to podlega ciągłym zmianom ustawodawczym. Najlepszym tego przykładem są liczne regulacje prawne dotyczące szeroko rozumianej jawności postępowania w sprawach karnych, które zostały wprowadzone do polskiego systemu w latach 2013-2020. Celem badawczym pracy była analiza dogmatyczna zasady jawności, która miała służyć określeniu jej miejsca w systemie prawa w ramach szerokiego kontekstu normatywnego, obejmującego również odniesienie do relacji jawności postępowania karnego z jawnością postępowania cywilnego, a także w odniesieniu do aktów prawa międzynarodowego wiążących Polskę. Bez wątplenia jawność postępowania karnego jest jednym z elementów rzetelnego procesu karnego. W związku z powyższym przedmiotem niniejszej rozprawy była także ocena zgodności obowiązujących rozwiązań dotyczących jawności z przepisami prawa międzynarodowego oraz orzecznictwa Europejskiego Trybunału Praw Człowieka i Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej. W dysertacji omówiono również wpływ orzecznictwa Trybunału Konstytucyjnego na obowiązujące rozwiązania prawne dotyczące zasady jawności. Ponadto, aby możliwie pełnie przedstawić problematykę jawności, w pracy opisano jej ukształtowanie w historycznym rozwoju procesu karnego. W związku z tym, że w polskim postępowaniu karnym istnieją regulacje będące przejawem zasady jawności (w tym w szczególności: udział stron i innych osób w czynnościach postępowania, dostęp do akt, zasady udziału publiczności w procesie karnym) oraz regulacje ją ograniczające zostały one poddane wnikliwej analizie przez Autora. W rozprawie doktorskiej poświęcono szczególną uwagę interpretacji i ocenie regulacji prawnych w zakresie jawności postępowania w sprawach karnych, które zostały wprowadzone do polskiego systemu w latach 2020-2022 ze względu na COVID-19. Autor rozprawę kończy podsumowaniem, w którym zaprezentowano główne tezy i wnioski pracy w formie uwag de lege lata i de lege ferenda oraz postulaty pod adresem organów wymiaru sprawiedliwości.